

Žehnání hrobů a modlitba za zemřelé v měsíci listopadu

„Bůh je pramenem všeho *požehnání*. On je dobrý a tvorstvo naplňuje požehnáním, které je i po pádu člověka znamením jeho milosrdenství... Otec poslal svého Syna. V něm opět požehnal lidstvo veškerým duchovním požehnáním (Ef 1,3) ... Bůh dovolil lidem, aby především kněží, rodiče vzýváním jeho jména udělovali požehnání... Když žehnají lidé, chválí toho, kterého prohlašují za dobrého a milosrdného... Písmo dosvědčuje, že všechno, co Bůh stvořil, má vést k žehnání jemu.

Církev volá lidi ke chvále Boha, k prosbě o jeho ochranu, k vyprošování Božích dobrodiní ke šťastnému dosažení cíle. K tomu mají přispět *žehnání* ustanovená církví, která jsou viditelnými znameními, jimiž se uskutečňuje Boží oslava a posvěcení člověka v Kristu... Mnohdy také církev žehná věci nebo místa, která mají vztah k lidskému putování... Liturgie svátostin působí, že Boží milost, která vyvěrá z velikonočního tajemství Kristova utrpení, smrti a zmrtvýchvstání, posvěcuje skoro každou událost věřících.

I když se věřící neshromáždí, necht' si je vědom ten, kdo vyprošuje požehnání, že reprezentuje církev... Také *laici* vzhledem ke společnému kněžství, které získali křtem a biřmováním mohou udělovat žehání.“

(Výňatky ze Všeobecných pokynů k Obřadům žehnání)

Úvod

Pokud máte více hrobů, stačí tento obřad slavit na prvním, ostatní stačí jen požehnat svčenu vodou a přidat prosbu za ty, zemřelé, kteří tam leží.

Je vhodné, aby hořela svíce. Někdo z věřících může začít těmito slovy:

Nás živé spojuje se zemřelými zmrtvýchvstalý Kristus. Vždyť on je Pánem nad mrtvými i živými a v něm žijí všichni, kdo ho milují. Světlo svíce ukazuje nám věřícím, že našim zesnulým září Kristus jako světlo, které nikdy nezhasne. Proto naši vzpomínku na zesulé nenaplňuje smutek a žal, ale prozařuje víry ve věčný život a naděje na vzkříšení. S apoštoly vyznáváme: věřím ve vzkříšení těla a v život věčný.

Je možné zaspívat vhodný zpěv, např. Věřím, že můj Vykupitel žije.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Bohoslužba slova

Čtení (1 Sol 4,13-14.17-18)

Čtení z prvního listu apoštola Pavla Soluňanům

Nechceme vás, bratři, nechat v nevědomosti o těch, kteří už zemřeli. Nesmíte pro ně truchlit tak jako ostatní, kdo nemají naději. Poněvadž věříme, že Ježíš umřel i vstal z mrtvých, (věříme) také, že s Ježíšem přivede Bůh (k životu) i ty, kdo zesnuli ve spojení s ním. potom my, kteří zůstaneme naživu, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích do vzduchu vstříc Pánu. A pak už budeme s Pánem navždycky. Těšte se proto navzájem těmito slovy.

Žl 27, 1.4.7-9.13-14

Odp.: Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých.

Hospodin je mé světlo a má spása, koho bych se bál?

Hospodin je záštita mého života, před kým bych se třásl?

Odp.

Jedno od Hospodina žádám a po tom toužím:

abych směl přebývat v Hospodinově domě po všechny dny svého života, abych požíval Hospodinovy něhy a patřil na jeho chrám.

Odp.

Slyš, Hospodine, můj hlas, jak volám, smiluj se nade mnou, vyslyš mě!

Hospodine, hledám tvou tvář, neskrývej svou tvář přede mnou.

Odp.

Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých!

Důvěřuj v Hospodina, buď silný, ať se vzmuží tvé srdce, doufej v Hospodina!

Odp.

Přímluvy

Než požehnáme hrob našich zemřelých, společně prosme, aby Bůh, náš milosrdný Otec, naplnil na našich i na všech zemřelých své dílo vykoupení, které při jejich křtu z vody a z Ducha svatého započal.

Bože, Otče všech živých!

1. Svěřujeme ti s důvěrou naše zesnulé příbuzné a přátele, s nimiž nás spojuje společné pouto lásky; dej jim věčnou radost v nebeském domově a nám dej, abychom se tam u tebe s nimi setkali.

2. Prosíme za všechny zemřelé; uveď je do toho pokoje, který svět dát nemůže.
3. Všem, kdo trpí ztrátou svých blízkých, dej poznat útěchu, která pramení z křesťanské naděje.
4. Za ty, kteří umírají v opuštěnosti těchto týdnů, aby nebyli sami a s vírou se obrátili na Tebe.
5. Ať všichni poznají moc tvého milosrdenství a tvé odpouštějící lásky.
6. Spojujeme se s modlitbami celé církve v čele s naším papežem Františkem za církve i za svět.
7. Uděl našim zemřelým odpustky: odpuštění následků jejich hříchů, aby byli přijati k Tobě.

Pomodleme se modlitbu, kterou nás naučil náš Pán Ježíš Kristus: **Otče náš**

Modleme se.

Pane Ježíši Kriste, ty svou přítomností všechno posvěcuješ.

Posvětil jsi hrob, ve kterém jsi odpočíval a z kterého jsi slavně vstal.

A skrze tebe jsou svaté i hroby všech věřících,
neboť oni zemřeli s tebou a s tebou vstanou.

Proto tě prosíme:

Ať v tomto hrobě těla našich zemřelých (N) pokojně odpočívají
a ať se tito naši bratři a sestry dočkají chvíle, kdy je probudíš,
a v tvém světle uvidí Boha.

Neboť tis naše vzkříšení a život,

ty s Otcem žiješ a kraluješ v jednotě Ducha svatého na věky věků.

Odpověď:

Amen.

Odpočinutí věčné dej zemřelým, Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

Ať odpočinou v pokoji. Amen.

Po modlitbě může někdo z věřících hrob pokropit svčcenou vodou na znamení křtu a Božího života

Závěrečné požehnání

Bože, buď milostiv svému lidu a nenechávej ho bez útěchy na jeho pozemské pouti, když má podle tvé vůle dojít do věčné radosti. Skrze Krista, našeho Pána.
Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Zdrávas královno
(nebo jiná modlitba k Panně Marii)

Odpustky

Zásluhy Ježíše byly svěřeny jako poklad Kristově církvi. Zakladatel církve předal Petrovi a dalším apoštolům a skrze ně pak jejich nástupcům používat k odpouštění hříchů a k překonávání jejich následků... Když byla odpuštěna vina, může mít omilostněný hříšník zapotřebí ještě dalšího očišťování. Může totiž ještě zasluhovat (tzv.) časný trest. K odpouštění slouží odpustky, které pocházejí u onoho pokladu církve.
(Výňatek z Dekretu Enchiridionu odpustků)

Věřící může získávat odpustky i pro zemřelé... *K získání plnomocného odpustku je nutné* – kromě **vyločení sebemenšího zalíbení v hříchu, a to i v lehkém** – vykonat skutek, na nějž je odpustek vázán, a splnit tři podmínky: **vykonat svatou zpověď** (lze vykonat řadu dní předtím nebo potom), **přistoupit ke Stolu Páně, modlit se na úmysl církve v čele s papežem.**

Kdy a jaký skutek mohu vykonat pro získání odpustků pro zemřelé:

O dni Vzpomínky na všechny věrné zesnulé, nebo také o Slavnosti všech svatých, nebo letos jakýkoli jiný listopadový den při zbožné návštěvě kostela či kaple s modlitbou Otčenáš a Věřím.

Ve dnech od 1. do 8. listopadu (v ČR již od 25. října, letos jakýchkoli 8 dní) při návštěvě hřbitova (nebo jiného místa, kde jsou uloženi zemřelé) a zbožné modlitbě za zemřelé.

Všichni, kdo z vážného důvodu nemohou vycházet z domu, mohou plnomocného odpustky dosáhnout – když se v duchu připojí k modlitbě církve za zemřelé, zřeknou se jakéhokoliv hříchu a mají v úmyslu splnit, jakmile to bude možné, tři obecné podmínky (viz. výše) –, když se zbožně pomodlí za zemřelé před obrazem Pána Ježíše nebo Panny Marie, nebo když za ně vykonají skutek milosrdenství a obětují dobrotivému Bohu bolesti nebo nesnáze svého života.